

MSP projekt 2 – report

Ondřej Koumar, xkouma02

1 Věrohodnost

Zvolená parametrizace Weibullova rozdělení je $f(x, k, \lambda)$, kde k určuje tvar a λ určuje roztažení funkce hustoty. Ta je ve tvaru:

$$f(x, k, \lambda) = \begin{cases} \frac{k}{\lambda} \left(\frac{x}{\lambda}\right)^{k-1} e^{-\left(\frac{x}{\lambda}\right)^k}, & x \geq 0, \\ 0, & x < 0 \end{cases}$$

1.1 Logaritmická věrohodnostní funkce a parciální derivace podle parametru

Věrohodnostní funkce pro n pozorování Weibullova rozdělení má tvar:

$$L(k, \lambda) = \prod_{i=1}^n \left[\frac{k}{\lambda} \cdot \left(\frac{x_i}{\lambda}\right)^{k-1} \cdot e^{-\left(\frac{x_i}{\lambda}\right)^k} \right]$$

Musíme ale počítat s cenzorovanými daty. Weibulovo rozdělení je definováno na intervalu $[0, \infty)$ a je zobecněním exponenciálního rozdělení. Někteří studenti přestali reagovat na zprávy po známé době a stále pracovali v oboru. To jsou zprava cenzorovaná data, která musíme započítat do věrohodnostní funkce, což provedeme vynásobením součinu pravděpodobností, že po čase, kdy přestali reagovat, stále pracovali v oboru.

Předpokládejme m cenzorovaných a n necenzorovaných pokusů Weibullova rozdělení. Věrohodnostní funkce bude vypadat následovně:

$$\begin{aligned} L(k, \lambda) &= \prod_{i=0}^m (1 - F(x_i)) \cdot \prod_{i=1}^n f(x_i) = \\ &= \prod_{j=0}^m \left[1 - \left(1 - e^{-\left(\frac{x_j}{\lambda}\right)^k} \right) \right] \cdot \prod_{i=1}^n \left[\frac{k}{\lambda} \cdot \left(\frac{x_i}{\lambda}\right)^{k-1} \cdot e^{-\left(\frac{x_i}{\lambda}\right)^k} \right] = \\ &= \prod_{j=0}^m \left[e^{-\left(\frac{x_j}{\lambda}\right)^k} \right] \cdot \prod_{i=1}^n \left[\frac{k}{\lambda} \cdot \left(\frac{x_i}{\lambda}\right)^{k-1} \cdot e^{-\left(\frac{x_i}{\lambda}\right)^k} \right] \end{aligned}$$

Po zlogaritmování věrohodnostní funkce dostaneme logaritmickou věrohodnostní funkci:

$$\begin{aligned} \ell(k, \lambda) &= \sum_{j=0}^m \left(-\frac{x_j}{\lambda} \right)^k + \left[\sum_{i=1}^n \left[\ln \left(\frac{k}{\lambda} \right) \right] + \sum_{i=1}^n \left[(k-1) \ln \left(\frac{x_i}{\lambda} \right) \right] - \sum_{i=1}^n \left[\left(\frac{x_i}{\lambda} \right)^k \right] \right] = \\ &= - \sum_{j=0}^m \left(\frac{x_j}{\lambda} \right)^k + n \cdot \ln(k) - n \cdot k \cdot \ln(\lambda) + (k-1) \cdot \sum_{i=1}^n \ln(x_i) - \sum_{i=1}^n \left[\left(\frac{x_i}{\lambda} \right)^k \right] \end{aligned}$$

Parciální derivace $\ell(k, \lambda)$ podle parametru k :

$$\frac{\partial \ell(k, \lambda)}{\partial k} = - \sum_{j=0}^m \left[\left(\frac{x_j}{\lambda} \right)^k \cdot \left(\frac{x_j}{\lambda} \right) \right] + \frac{n}{k} - n \cdot \ln(\lambda) + \sum_{i=0}^n \ln(x_i) - \sum_{i=0}^n \left[\left(\frac{x_i}{\lambda} \right)^k \cdot \left(\frac{x_i}{\lambda} \right) \right]$$

Pro parciální derivaci $\ell(k, \lambda)$ podle parametru λ si nejdříve vypočítáme derivaci prvního a posledního členu:

$$\begin{aligned} \frac{\partial \sum_{i=0}^n \left[\left(\frac{x_i}{\lambda} \right)^k \right]}{\partial \lambda} &= \frac{\partial \sum_{i=1}^n [x_i^k \cdot \lambda^{-k}]}{\partial \lambda} = \\ &= \sum_{i=0}^n \left[x_i^k \cdot (-k) \cdot \lambda^{-k-1} \right] = \\ &= \sum_{i=0}^n \left[\left(\frac{x_i}{\lambda} \right)^k \cdot \frac{-k}{\lambda} \right] = \\ &= -\frac{k}{\lambda} \sum_{i=0}^n \left[\left(\frac{x_i}{\lambda} \right)^k \right] \end{aligned}$$

Obdobně to bude pro $\sum_{j=0}^m$. Výsledná derivace tedy bude:

$$\frac{\partial \ell(k, \lambda)}{\partial \lambda} = \frac{k}{\lambda} \sum_{j=0}^m \left[\left(\frac{x_j}{\lambda} \right)^k \right] - \frac{n \cdot k}{\lambda} + \frac{k}{\lambda} \sum_{i=0}^n \left[\left(\frac{x_i}{\lambda} \right)^k \right]$$

1.2 Maximalizace log věrohodnostní funkce pomocí modulu `scipy.optimize`

Z modulu `scipy.optimize` jsem použil funkci `minimize`, která numericky hledá minimum funkce, která je jí dána. Aby našla maximum funkce, je třeba ji otočit kolem osy x a najít minimum, což se provede přidáním záporného znaménka před funkcí.

Pro nalezení maximálně věrohodných odhadů parametrů k a λ jsem použil následující kód v Pythonu.

```

1  def neg_log_likelihood(params, data_unc, data_c):
2      k, lambd = params
3      if k <= 0 or lambd <= 0:
4          return np.inf
5
6      # cenzorovana data
7      term1 = np.sum(np.powerer(data_c / lambd, k))
8
9      # necenzorovana data
10     n = data_unc.size
11     term2 = n * np.log(k) - n * k * np.log(lambd) + (k - 1) * \
12         np.sum(np.log(data_unc)) - np.sum(np.powerer(data_unc / lambd, k))
13
14     llh = -term1 + term2
15     return -llh
16
17
18     result = opt.minimize(neg_log_likelihood, x0=[1.0, 1.0], args=(
19         data_uncensored, data_censored), bounds=[(0, None), (0, None)])

```

Výsledkem jsou maximálně věrohodné odhady pro parametry k a λ , které mají hodnoty $k = 6.173$ a $\lambda = 7.429$.

1.3 Test, zda exponenciální rozložení je dostatečné na popis dat

Exponenciální rozdělení je speciální případ Weibullova rozdělení s parametrem $k = 1$. Pro test věrohodnostním poměrem si nejdříve spočítáme hodnotu LR definovanou jako:

$$LR = -2 \left[\ell_0(x, 1, \hat{\lambda}) - \ell_1(x, \hat{k}, \hat{\lambda}) \right]$$

Tato hodnota je asymptoticky χ^2 rozdělena.

$$\begin{aligned} \ell_0(1, 7.429) &= - \sum_{j=1}^m \left[\left(\frac{x_j}{7.429} \right)^1 \right] + n \cdot \ln(1) - n \cdot 1 \cdot \ln(7.429) + \\ &\quad + (1 - 1) \cdot \sum_{i=1}^n \ln(x_i) - \sum_{i=1}^n \left[\left(\frac{x_i}{7.429} \right)^1 \right] = \\ &= - \sum_{j=1}^m \frac{x_j}{7.429} - n \cdot \ln(7.429) - \sum_{i=1}^n \frac{x_i}{7.429} \doteq -751.196 \\ \ell_1(6.173, 7.429) &= - \sum_{j=1}^m \left[\left(\frac{x_j}{7.429} \right)^{6.173} \right] + n \cdot \ln(6.173) - n \cdot 6.173 \cdot \ln(7.429) + \\ &\quad + (6.173 - 1) \cdot \sum_{i=1}^n \ln(x_i) - \sum_{i=1}^n \left[\left(\frac{x_i}{7.429} \right)^{6.173} \right] \doteq -450.134 \\ LR &= -2 [-751.196 + 450.134] \doteq 602.125 \end{aligned}$$

Disclaimer – možná počty v tomto dokumentu nebudou vycházet, psal jsem zaokrouhlené hodnoty, ale výsledky jsou z Python notebooku, kde jsem je samozřejmě nezaokrouhloval.

Kritický obor LR testu je:

$$\overline{W}_{0.05} = [0, \chi_{0.05}^2(1)] = [0, 3.841]$$

$LR \notin \overline{W}_{0.05}$, tudíž zamítáme H_0 , což dává smysl – dat je hodně a parametr k je o dost větší než 1, takže testové kritérium klidně mohlo vyjít tak velké číslo. Kus kódu k této sekci:

```
1  # l0(1, λ̂)
2  n = data_uncensored.size
3  l0 = -np.sum(data_censored / lambda_mle) - n * \
4      np.log(lambda_mle) - np.sum(data_uncensored / lambda_mle)
5
6
7  # l1(k̂, λ̂)
8  l1 = -np.sum(np.power(data_censored / lambda_mle, k_mle)) \
9      + n * np.log(k_mle) \
10     - n * k_mle * np.log(lambda_mle) + \
11     (k_mle - 1) * np.sum(np.log(data_uncensored)) - \
12     np.sum(np.power(data_uncensored / lambda_mle, k_mle))
13
14  lr = -2 * (l0 - l1)
15  critical_value = stats.chi2.ppf(0.95, df=1)
16
17  if lr > critical_value: # resp. lr ∈ [0, critical_value]
18      print("H0 zamitnuta")
19  else:
20      print("H0 nezamitnuta")
```

1.4 Bodové odhady střední doby zaměstnání, 10% percentil doby zaměstnání

Z předešlé sekce víme, že se spolehlivostí alespoň 95 % data pochází z Weibullova rozdělení. Střední hodnota Weibullova rozdělení se spočítá jako:

$$E(X) = \hat{\lambda} \cdot \Gamma\left(1 + \frac{1}{\hat{k}}\right)$$

Kvantilová, respektive inverzní distribuční funkce je definována jako:

$$Q(p, \hat{k}, \hat{\lambda}) = \hat{\lambda} \cdot (-\ln(1 - p))^{\frac{1}{\hat{k}}}$$

Pro samotný výpočet je ale lepší samozřejmě použít funkce knihovny `scipy`, která má implementaci různých funkcí pro Weibullovo rozdělení. Konkrétně použijeme modul `weibull_min`, který implementuje „tradiční“ Weibullovo rozdělení (pro speciální případy existuje `weibull_max` a `exponweib`).

Z tohoto modulu pak použijeme funkci `mean` a `ppf` (percent point function – kvantilová funkce).

```
1 mean = stats.weibull_min.mean(c=k_mle, scale=lambda_mle)
2 q_0_1 = stats.weibull_min.ppf(0.1, c=k_mle, scale=lambda_mle)
3
4 print(f"Stredni hodnota: {mean}")
5 print(f"0.1 kvantil: {q_0_1}")
```

2 Regrese

Naivní brute-force rovnice modelu je:

$$\begin{aligned} \text{ping} = & \beta_0 + \beta_1 \cdot \text{ActiveUsers} + \beta_2 \cdot \text{InteractingPct} + \beta_3 \cdot \text{ScrollingPct} + \beta_4 \cdot \text{OSType} \\ & + \beta_5 \cdot (\text{ActiveUsers}^2) + \beta_6 \cdot (\text{InteractingPct}^2) + \beta_7 \cdot (\text{ScrollingPct}^2) \\ & + \beta_8 \cdot (\text{ActiveUsers} \cdot \text{InteractingPct}) + \beta_9 \cdot (\text{ActiveUsers} \cdot \text{ScrollingPct}) \\ & + \beta_{10}(\text{InteractingPct} \cdot \text{ScrollingPct}) + \beta_{11}(\text{ActiveUsers} \cdot \text{OSType}) \\ & + \beta_{12}(\text{InteractingPct} \cdot \text{OSType}) + \beta_{13}(\text{ScrollingPct} \cdot \text{OSType}) \end{aligned}$$

2.1 Určení vhodného modelu

Po standardizaci dat na nulovou střední hodnotu a jednotkovou směrodatnou odchylku dostaneme hodnoty pro model, které jsou ukázány v Tabulce 1, bez 95% konfidenčního intervalu. Nás teď bude zajímat, které proměnné jsou pro model statisticky nevýznamné, a ty můžeme z modelu vynechat. Jsou to všechny proměnné, které mají p-hodnotu větší než 0.05 (a tím pádem nezamítneme $H_0 : \beta_i = 0$). V Tabulce 1 jsou zvýrazněny tučně.

Všimněme si, že počet aktivních uživatelů na různých operačních systémech je statisticky významný kromě OS Windows. Aby se korektně započítávaly všechny operační systémy, rozhodl jsem se tam tento vztah zanechat. Po tomto vyčištění rovnice vypadá následovně:

$$\begin{aligned} \text{ping} = & \beta_0 + \beta_1 \cdot \text{ActiveUsers} + \beta_2 \cdot \text{InteractingPct} + \beta_3 \cdot \text{ScrollingPct} + \beta_4 \cdot \text{OSType} \\ & + \beta_5 \cdot (\text{ActiveUsers}^2) + \beta_6 \cdot (\text{ActiveUsers} \cdot \text{InteractingPct}) \\ & + \beta_7 \cdot (\text{ActiveUsers} \cdot \text{ScrollingPct}) + \beta_8 \cdot (\text{ActiveUsers} \cdot \text{OSType}) \end{aligned}$$

Dále, mezi scrolling a interacting users je vždy plná záporná korelace, což platí i pro interakce s aktivními uživateli, protože suma těchto dvou členů je vždy 1. Tím pádem můžeme jeden z nich vyhodit, protože na základě jednoho vždy dopočítáme druhý. Abychom si to statisticky ověřili, spočítáme si hodnoty *VIF* (variance inflation factor), které nám ukážou na multikolinearitě proměnných. *VIF* koeficienty jsou ukázány v Tabulce 2.

Variable	Coef	Std Err	t	P > t
Intercept	51.3157	0.689	74.429	0.000
C(os)[T.MacOS]	9.4931	0.763	12.445	0.000
C(os)[T.Windows]	3.8461	0.764	5.033	0.000
C(os)[T.iOS]	-5.7234	0.791	-7.232	0.000
actusers	10.0459	0.588	17.093	0.000
actusers:C(os)[T.MacOS]	3.5618	0.785	4.536	0.000
actusers:C(os)[T.Windows]	-1.9420	0.775	-2.505	0.013
actusers:C(os)[T.iOS]	-2.6977	0.801	-3.369	0.001
interact	2.5211	0.288	8.741	0.000
interact:C(os)[T.MacOS]	-0.0528	0.374	-0.141	0.888
interact:C(os)[T.Windows]	0.0631	0.403	0.157	0.876
interact:C(os)[T.iOS]	0.0396	0.398	0.100	0.921
scroll	-2.5211	0.288	-8.741	0.000
scroll:C(os)[T.MacOS]	0.0528	0.374	0.141	0.888
scroll:C(os)[T.Windows]	-0.0631	0.403	-0.157	0.876
scroll:C(os)[T.iOS]	-0.0396	0.398	-0.100	0.921
I(actusers ** 2)	-2.7091	0.286	-9.469	0.000
I(interact ** 2)	-0.1088	0.102	-1.067	0.287
I(scroll ** 2)	-0.1088	0.102	-1.067	0.287
actusers:interact	-1.1643	0.136	-8.532	0.000
actusers:scroll	1.1643	0.136	8.532	0.000
interact:scroll	0.1088	0.102	1.067	0.287

Tabulka 1: Výsledky naivního modelu.

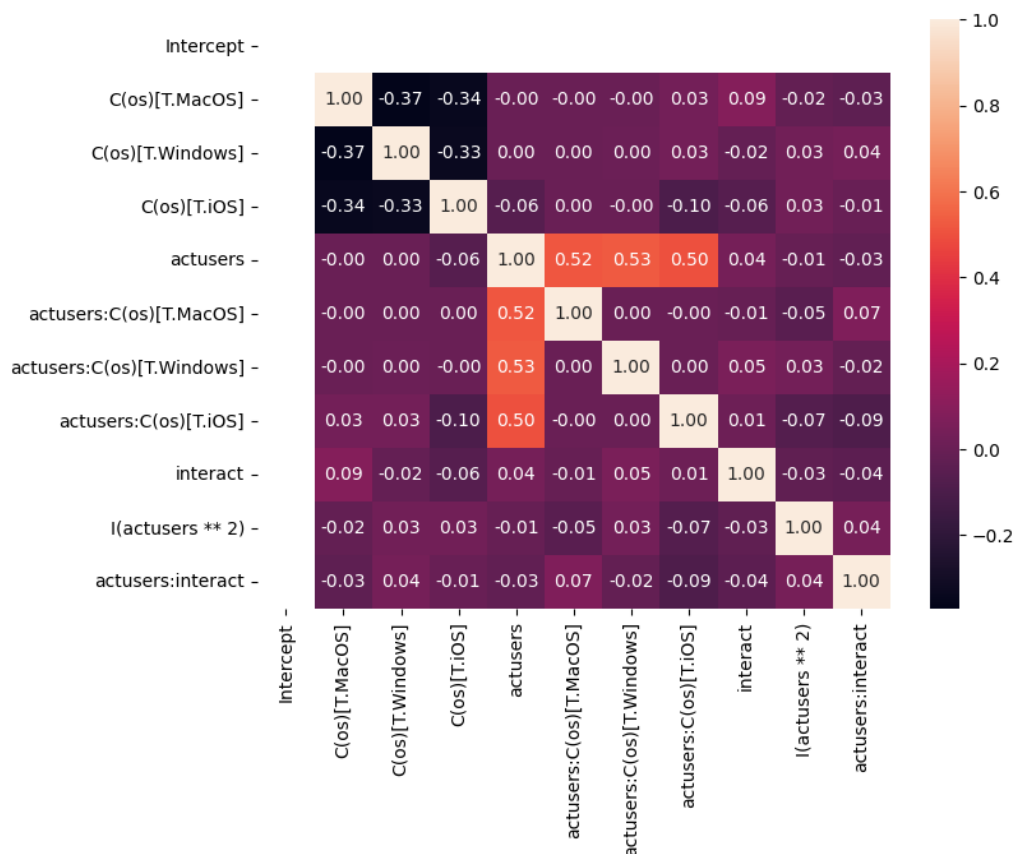
Čím větší VIF, tím větší korelovanost s ostatními proměnnými. Toho si můžeme povšimnout především pro proměnné `interact`, `scroll`, `actusers:interact` a `actusers:scroll`, které mají hodnotu nekonečnou, což potvrzuje myšlenku v předešlém odstavci. Jeden z těchto atributů, včetně interakce s `actusers`, odstraníme, například `scroll`.

Podívejme se ještě na matici korelace na Obrázku 1. Můžeme vidět relativně silné korelace mezi `actusers` a interakcí této proměnné s typy operačních systémů. Myšlenkou je, že pomocí všech tří interakcí s OS se dá dobře odhadnout počet aktivních uživatelů, díky čemuž je proměnná `actusers` v modelu zbytečná. Hodnoty VIF nám to napůl potvrzují, hodnota ≈ 4.9 je dost a interakce s OS mají hodnotu nad 2, což také není optimální. Pojďme tedy proměnnou `actusers` odstranit a podívat se, co to udělá s modelem.

Hodnoty koeficientů determinace R^2 a R_{adj}^2 zůstaly úplně stejné, a to na hodnotě ≈ 0.84 . Dále, F-statistika pro celý model se také nezměnila, zůstala na hodnotě 264.4, p-hodnota F-statistiky je stále $1.69 \cdot 10^{-190}$. Log-likelihood zůstal na hodnotě -1599.1, AIC (3220) a BIC (3267) se také nezměnily. V Tabulce 3 je pak vidět, že všechny VIF hodnoty jsou téměř 1, což indikuje téměř žádnou kolinearitu mezi proměnnými, což jsme přesně chtěli.

Proměnná	VIF
Intercept	5.520433
C(os)[T.MacOS]	1.638202
C(os)[T.Windows]	1.626717
C(os)[T.iOS]	1.596451
actusers	4.896789
actusers:C(os)[T.MacOS]	2.323097
actusers:C(os)[T.Windows]	2.359303
actusers:C(os)[T.iOS]	2.233026
interact	∞
scroll	∞
I(actusers ** 2)	1.018598
actusers:interact	∞
actusers:scroll	∞

Tabulka 2: VIF hodnoty pro jednu redukovaný model.

Obrázek 1: Korelace proměnných po prvním kole filtrace statisticky nevýznamných a korelovaných proměnných.

Proměnná	VIF
Intercept	5.520433
C(os)[T.MacOS]	1.638202
C(os)[T.Windows]	1.626717
C(os)[T.iOS]	1.596451
interact	1.014742
I(actusers ** 2)	1.018598
actusers:interact	1.019165
actusers:C(os)[Android]	1.017360
actusers:C(os)[MacOS]	1.007737
actusers:C(os)[Windows]	1.004390
actusers:C(os)[iOS]	1.021672

Tabulka 3: VIF hodnoty po odstranění proměnné actusers.

Z hodnot R^2 , R_{adj}^2 , F -stat a její p-hodnoty, které byly zmíněny výše, vyčteme, že model dobře popisuje danou problematiku. Hodnoty AIC a BIC jsou vyšší, protože model je relativně komplexní, což tyhle hodnoty penalizují.

Kód pro vytvoření modelu a standardizaci atributů (přejmenování sloupečků nezahrnuto), výpočet VIF koeficientů a korelační matice:

Jen nám přibyl OS Android, který se předtím dal jednoduše spočítat z aktivních uživatelů a interakcí s ostatními OS. Vzhledem k jeho velmi nízké kolinearitě s ostatními proměnnými jej zachováme – i logicky to dává smysl, tuto hodnotu bychom z ostatních proměnných neodhadli.

Finální rovnici modelu tedy je:

$$\begin{aligned} \text{ping} = & \beta_0 + \beta_1 \cdot \text{InteractingPct} \\ & + \beta_2 \cdot \text{OSType} + \beta_3 \cdot (\text{ActiveUsers}^2) \\ & + \beta_4 \cdot (\text{ActiveUsers} \cdot \text{InteractingPct}) \\ & + \beta_5 \cdot (\text{ActiveUsers} \cdot \text{OSType}) \end{aligned}$$

Nyní pro všechny hodnoty modelu platí, že jejich p-hodnota je 0 nebo téměř 0 (ale tak malé číslo, že Python jej bere jako 0). To znamená, že máme model, ve kterém jsou všechny proměnné statisticky významné. Zároveň jsme ale dost filtrovali.

```

1 df = pd.read_excel("data/Data_2024.xlsx", sheet_name="Data_regrese")
2 formula = "ping ~ actusers + interact + C(os)+ I(actusers**2) \
3 + actusers:interact + actusers:C(os)"
4
5 model = smf.ols(formula=formula, data=df)
6 results = model.fit()
7
8 dfS = df.copy()
9 dfS[["actusers", "interact", "scroll"]] = (dfS[["actusers", "interact", "scroll"]] - \
10 dfS[["actusers", "interact", "scroll"].mean()) / \
11 dfS[["actusers", "interact", "scroll"].std())
12
13 model2 = smf.ols(formula=formula, data=dfS)
14 results2 = model2.fit()
15
16 X = pd.DataFrame(model2.exog, columns=model2.exog_names)
17 vif = pd.Series([variance_inflation_factor(X.values, i)
18 for i in range(X.shape[1])],
19 index=X.columns)
20 df_corr = X.corr()

```

Nastal čas na nalezení a případně vyloučení outlierů. Než začneme, můžeme se podívat na Durbin-Watsonovu statistiku, která dokáže najít autokorelaci v reziduích, v takovém případě máme porušenou podmínku nezávislosti reziduí pro lineární regresi. Ta je 1.928, což značí skoro žádnou míru autokorelace.

Nejdříve získáme *leverages* (páky) bodů, standardizovaná rezidua, studentizovaná rezidua a jejich p-hodnoty, Cookovy vzdálenosti a jejich p-hodnoty. Vyfiltrujeme zajímavé hodnoty tak, aby splňovaly alespoň jednu z následujících podmínek:

- Leverage větší než $\frac{3k}{n}$, kde k je počet prediktorů modelu a n je počet pozorování.
- Standardizované reziduum je v absolutní hodnotě větší než 2.
- P-hodnota studentizovaného rezidua je nižší než 0.05, kde 0.05 je kvantil studentova t-rozdělení.

Takovýchto hodnot je v datech 14, nicméně všechny hodnoty kromě dvou se pohybují na přelomu hranice outlier/neoutlier. Hodnoty těch dvou datových vzorků jsou v Tabulce 4. Pro tato data jsou

	Leverage	Standard Residuals	Student Residuals	Student Residuals p-value	Cook's Distance	Cook's Distance p-value
255	0.0100	5.9455	6.1655	1.4679e-09	0.0324	1.0000
476	0.0749	8.8304	9.6182	0.0000e+00	0.5743	0.8501

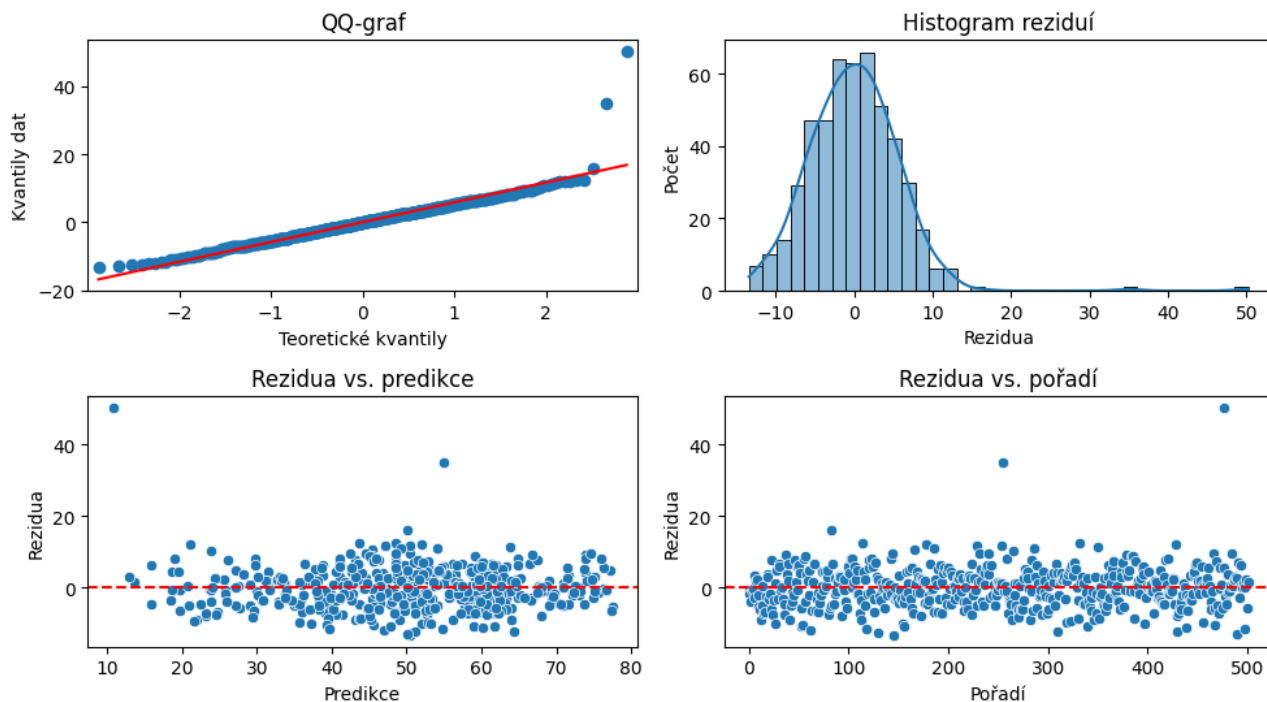
Tabulka 4: Největší favorité na outliery.

hodnoty standardizovaných i studentizovaných reziduí velmi velká, p-hodnota je téměř 0. Průměrná Cookova vzdálenost se v datech pohybuje kolem 0.002 \Rightarrow ačkoliv se to nezdá, obě dvě tato pozorování mají velký vliv na model, obzvláště druhé dato.

Nicméně, abychom měli jistotu, že tato data můžeme opravdu považovat za outliery, pojďme si vizualizovat rezidua několika způsoby, a to pomocí Q-Q grafu, histogramu reziduí a grafy reziduí vzhledem k predikovaným hodnotám a pořadí prvků. Všechny grafy jsou na Obrázku 2.

Není třeba se na grafy dívat moc dlouho, abychom zjistili, že v každém grafu figurují dva outliery a při podrobném pohledu na graf *rezidua vs. pořadí* zjistíme, že jsou zhruba na indexu 250 a 480, tedy korespondují s našimi favority na outliery. Mají na model obrovský vliv a dají se považovat za extrémně odlehlé hodnoty \Rightarrow jdou z dat pryč.

Diagnostika outlierů

Obrázek 2: Grafy pro diagnostiku reziduí.

Po odstranění těchto dvou outlierů se vylepšily snad všechny charakteristiky modelu. Původní hodnoty a nové hodnoty jsou v Tabulce 5. Všimněme si hlavně obrovského rozdílu ve špičatosti a šikmosti

Charakteristika	Stará hodnota	Nová hodnota
R^2	0.843	0.877
R^2_{adj}	0.840	0.875
F-statistika	264.400	349.900
P(F-stat)	$1.69 \cdot 10^{-190}$	$1.25 \cdot 10^{-215}$
Log-likelihood	-1599.100	-1528.700
AIC	3220.000	3079.000
BIC	3267.000	3126.000
Omnibus	230.750	0.661
P(Omnibus)	0.000	0.719
Skew	1.617	0.014
Kurtosis	15.066	2.812
Durbin-Watson	1.928	1.990

Tabulka 5: Změny hodnot charakteristik modelu po vyčištění outlierů.

– dle *Omnibus* testu rezidua předtím vůbec nebyla normálně rozložena, teď je p-hodnota ≈ 0.7 , což je hodně daleko od zamítnutí hypotézy o normalitě reziduí. Dá se to i vyčíst z konkrétních čísel, normální rozdělení má $SKEW = 0$, $KURT = 3$. Velmi dobrá je i F-statistika a její p-hodnota. Log-likelihood, AIC, BIC se zlepšily (ale stále nic moc kvůli složitosti modelu). Autokorelační Durbin-Watsonův koeficient je, inženýrsky řečeno, ≈ 2 . Díky těmto znalostem můžeme prohlásit, že model opravdu splňuje předpoklady lineární regrese.

Kód k posledním několika odstavcům (v podstatě celé recyklováno z democvičení):

```
1 influence = results2.get_influence()
2 leverage = influence.hat_matrix_diag
3 cooks_d, cooks_d_pval = influence.cooks_distance
4 standardized_residuals = influence.resid_studentized_internal
5 studentized_residuals = influence.resid_studentized_external
6 studentized_residuals_pvalues = \
7     2 * (1 - stats.t.cdf(np.abs(studentized_residuals),
8         df=df.shape[0] - len(results2.params)))
9
10 outl_stats_df = pd.DataFrame({
11     "Leverage": leverage,
12     "Standardized Residuals": standardized_residuals,
13     "Studentized Residuals": studentized_residuals,
14     "Studentized Residuals p-value": studentized_residuals_pvalues,
15     "Cook's Distance": cooks_d,
16     "Cook's Distance_p-value": cooks_d_pval
17 }, index=df.index)
18
19 print(outl_stats_df["Cook's Distance"].mean())
20
21 outl_stats_df = outl_stats_df[(outl_stats_df["Leverage"] > \
22     3*len(results.params)/df.shape[0]) | \
23     (np.abs(outl_stats_df["Standardized Residuals"]) > 2) | \
24     (outl_stats_df["Cook's Distance_p-value"] < 0.05)]
```

2.2 Hledání parametrů s největší hodnotou

Nejjednodušší způsob hledání maxima je dřevorubecká brute-force metoda. Dala by se určitě použít inteligentnější, nicméně tento model není výpočetně extra náročný, a proto si to můžeme dovolit. Navíc to není metoda nějak extra nestandardní. Kód:

```
1 n_samples = 1000000
2
3 interact_samples = np.random.uniform(
4     df["interact"].min(), df["interact"].max(), n_samples)
5 actusers_samples = np.random.uniform(
6     df["actusers"].min(), df["actusers"].max(), n_samples)
7 os_samples = np.random.choice(df["os"].unique(), n_samples)
8
9 sample_data = pd.DataFrame({
10     "interact": interact_samples,
11     "actusers": actusers_samples,
12     "os": os_samples
13 })
14
15 sample_data["predicted_ping"] = results.predict(sample_data)
16
17 max_values = sample_data.loc[sample_data["predicted_ping"].idxmax()]
```

Pro větší modely, které potřebují více dat, se mohou použít metody jako *Latin hypercube sampling*, které rovnoměrně vyplní prostor. Nám stačí náhodně vygenerovat milion vzorků náhodných dat a ty pokryjí velkou část domény, na které pracujeme. Po několika spuštěních vycházely stále podobné hodnoty. Zjištěné hodnoty:

ping	77.589
interacting	0.997
active users	9787.758

2.3 Odhad pingu, konfidenční a predikční interval

Pro tuto úlohu stačí vytvořit dataframe o jednom řádku, jehož hodnoty budou průměry parametrů interaktivity a aktivních uživatelů, OS bude zvolen Windows dle zadání. Veškeré informace pro konfidenční, predikční interval a průměrnou predikovanou hodnotu poskytnou vestavěné funkce modulu statsmodel. Kód je v tomto případě velmi jednoduchý.

```
1 prediction_data = pd.DataFrame({
2     "interact": [df["interact"].mean()],
3     "actusers": [df["actusers"].mean()],
4     "os": ["Windows"]
5 })
6
7 predictions = results.get_prediction(prediction_data)
8 summary_frame = predictions.summary_frame(alpha=0.05)
```

summary_frame je dataframe, stačí z něj extrahovat hodnoty, které potřebujeme. Výsledek:

Průměrný ping	55.003
Konfidenční interval	[53.972, 56.033]
Predikční interval	[44.725, 65.281]

2.4 Je model vhodný pro další použití?

Co se charakteristik týče, model je kvalitní. R^2 i R_{adj}^2 jsou na pěkných hodnotách, podle F-statistiky je model statisticky významný, všechny prediktory v osekáném modelu jsou statisticky významné, je téměř nulová autokorelace a rezidua mají hodně blízko k normálnímu rozdělení, VIF hodnoty všech atributů v osekáném modelu se pohybují kolem jedničky a mezi atributy není téměř žádná korelace.

Osobně si myslím, že pro malé aplikace podobné jako té z „příběhu“ dat se tento model využít dá, pokud by dávalo smysl použít stejné prediktory. Za použití stejných prediktorů pro větší aplikaci by to mohlo být problémové vzhledem k tomu, že růst aktivních uživatelů dost ovlivňuje růst odhadované odezvy appky a po překročení nějakého počtu uživatelů by to predikovalo nesmysly; jinými slovy, myslím si, že je model přetrénován na moc malých oborech hodnot atributů (především tedy počet uživatelů).